

De 'Komst' van de Heer

Al eeuwenlang zijn gelovige mensen nieuwsgierig naar het moment dat de Heer Jezus terug zal keren. De discipelen vroegen Hem daar al naar in Matt.24:3. De heer gaat dan uitgebreid in op wat er direct aan Zijn *aanwezigheid* (komst) vooraf zal gaan.

De Heer waarschuwt dat er vele valse christussen zullen komen. Hij geeft zelf in Matt.24:27, 37 en 39 aan hoe wij ze als *vals* kunnen herkennen. Als het gaat om een min of meer geheime aanwezigheid of komst, of een geleidelijke openbaring, dan gaat het om een valse Messias. Want, zegt de Heer: Zijn *aanwezigheid* zal zijn als een bliksemschicht die oplicht van het oosten tot het westen. Hierbij is absoluut geen sprake van een onzichtbare, geestelijke of onbekende *parousia*.

De Heer komt plotseling, snel, zichtbaar, krachtig, in het openbaar; Zijn komst gaat gepaard met hemelse tekenen. Al Zijn uitverkorenen worden dan verzameld. Dit alles heeft te maken met Israël en Zijn wederkomst naar de aarde. ***Op dit moment is er geen enkele aanwijzing dat Zijn parousia al heeft plaatsgevonden.*** Bovendien moet er vóór Zijn *parousia* eerst een tijd van verdrukking komen. Na de verdrukking van die dagen zal de Zoon des Mensen komen op de wolken des hemels met veel kracht en heerlijkheid.

Het is belangrijk dat wij begrijpen dat Zijn *parousia* niet slechts het moment van Zijn komst is. Hij zal gedurende een periode *aanwezig zijn* nadat Hij is gekomen. Paulus is een aantal malen in Korinte aanwezig geweest. Elk bezoek en periode van verblijf daar was een *parousia*. Het leven van de Heer op aarde was een echte *parousia*; vandaar ook Zijn Naam 'Immanuël' (God met ons). In de toekomst zal Hij, als Hij terugkeert op aarde, *aanwezig* zijn bij Israël en de natiën.

Maar óók als Hij komt in de lucht om ons tot zich te nemen, zal dat een *parousia* zijn, want wij zullen in Zijn aanwezigheid zijn. Deze *parousia* begint wanneer wij weggevoerd worden om Hem te ontmoeten in de lucht (1Tess.4:15-18), 'en zó', vervolgt de tekst, 'zullen wij altijd tezamen met de Here zijn'.

De *aanwezigheid* in Matteüs en die in Tessalonicenzen vinden plaats op verschillende tijden en plaatsen. Die van Matteüs is voor Israël, op de aarde; die van Tessalonicenzen is voor ons, in de lucht. Maar dan wel zo, dat de komst van de Heer voor ons éérs plaatsvindt; pas daarna die voor Israël.

De komst van de Heer voor Israël.

Een belangrijke aanwijzing voor de discipelen over de wederkomst van de Heer werd hun gegeven door de engelen die hen na de hemelvaart toespraken (Hand.1:11):

'Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen.'

De profeet Zacharia had hierover voorzegd (Zach.14:4):

'Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die vóór Jeruzalem ligt aan de oostzijde; dan zal de Olijfberg middendoor splijten, oostwaarts en westwaarts, tot een zeer groot dal, en de ene helft van de berg zal noordwaarts wijken en de andere helft zuidwaarts; ...'

Ook Openb.1:7 bevestigt dat Hij zal komen met wolken en dat elk oog hem dan zal zien:

'Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij, die Hem hebben doorstoken; ...'

Deze aanwezigheid van de Heer voor Israël volgt op een periode van grote verdrukking, ook wel Jakobs benauwdheid genoemd (Jer.30:7):

'Wee, want groot is die dag zonder weerga; een tijd van benauwdheid is het voor Jakob; maar daaruit zal hij gered worden'.

Dit is dezelfde grote verdrukking waar de Heer in Matt.24:21 over sprak:

'Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort'.

Ook in Daniël 12:1 spreekt over een tijd van grote benauwdheid. Joël 2:1,2 zegt:

'... want de dag des Heren komt. Want hij is nabij! Een dag van duisternis en van donkerheid, een dag van wolken en van dikke duisternis'.

Ook Openb.7:14 rept over een 'grote verdrukking'.

Gaan wij door de grote verdrukking?

Als wij dit alles lezen, kunnen wij ons afvragen: maken wij die tijd van verdrukking mee? Gaan wij door de grote verdrukking? Het antwoord op deze vraag is eigenlijk al te vinden in de tekstgedeelten die wij met elkaar hebben gelezen, o.a. in Jer.30:7: het gaat om **Jakobs** benauwdheid, **niet** die van de natiën.

Toch kunnen wij ons afvragen: als God Zijn toorn daarna uitgiet over de natiën die het Zijn volk benauwd hebben gemaakt, maken wij dat dan mee?

Dit is één van de belangrijkste vragen waar de inwoners van Tessalonica mee worstelden.

Nadat Paulus op zijn tweede reis in Filippi een vrouw had bevrijd van een waarzeggende geest, lieten haar eigenaars hem in de gevangenis gooien. Maar Paulus en Silas waren 's-nachts door een aardbeving bevrijd uit de gevangenis. De gevangenbewaarder kwam tot geloof, maar de leiders van de stad kwamen Paulus toch verzoeken hun gebied te verlaten. Hierna kwam Paulus te Tessalonica, waar hij drie sabbatten lang in de synagoge mocht spreken. Maar toen vele niet-joden tot geloof kwamen, werden de Joden afgunstig en veroorzaakten opstootjes. Paulus moest de wijk nemen naar Berea, waar de Joden juist alles wat hij kwam prediken onderzochten in de Schriften.

Intussen werd de gemeente die in Tessalonica was ontstaan blootgesteld aan zware vervolgingen. Zo zwaar zelfs, dat Paulus vanuit Athene Timoteüs naar de stad stuurt, die met geruststellende berichten terug komt (1Tess.3:1-13).

Nu schrijft Paulus zijn eerste brief aan de Tessalonicenzen (waarschijnlijk zijn oudste brief). Hierin is te zien dat het met hun **geloof** en **liefde** wel goed zat, maar dat er op het gebied van de **hoop** (verwachting) nog het een en ander ontbrak (3:6,10). Vooral omdat enigen waren overleden, vroeg men zich af hoe het nu verder zou gaan. Hierover ontving hij een woord van de Heer (4:15).

Een nieuwe openbaring.

Paulus vertelde de Tessalonicenzen iets dat bij geen enkele profeet of andere schrijver in de Schrift te vinden is. De profeten wisten heel duidelijk dat de Messias zijn voeten op de Olijfberg zou zetten, nadat Hij in wolken uit de hemelen was neergedaald. Ook de Heer had dit tegen de discipelen laten bevestigen door de woorden van de hemelse boodschappers na de hemelvaart. Maar Paulus vertelt nu over een komst (aanwezigheid) van de Heer in de lucht, waar Hij de Zijnen tot Zich zal nemen!

Daarbij geeft Paulus in dezelfde brief twee belangrijke aanwijzingen over de toorn.

In de eerste plaats prijst hij in 1:9,10 de Tessalonicenzen, dat zij '*uit de hemelen de Zoon verwachten, ..., Jezus, die ons bergt uit de komende toorn*'. Letterlijk staat hier in het grieks: 'uit de toorn de komende'. Dit betekent dat, zoals men in veiligheid gebracht wordt voor een

naderbij komende zware storm, zo ook wij *uit het eraan komen van de toorn* weggenomen, geborgen zullen worden.

Paulus bevestigt dit nog eens in 5:9,10, waar hij zegt:

*'maar laten wij, die de dag toebehoren, nuchter zijn, toegerust met het harnas van geloof en liefde en met de helm, de verwachting van redding; want **God heeft ons niet gesteld tot toorn**, maar tot het verkrijgen van **redding** door onze Here Jezus Christus, ...'*

Later bevestigt Paulus dit nog eens in zijn brief aan de Romeinen, waar hij zegt (Rom.5:9):

*'Veel meer zullen wij derhalve, thans door Zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem **gered** worden **van** (lett. weg van) de toorn'.*

Dit moet voor ons afdoende antwoord zijn op de vraag of wij Gods toorn over de natiën mee zullen maken. Het antwoord is dus: **nee!!!**

Met wat voor lichaam gaan wij Hem tegemoet?

Hoewel het misschien een wonderlijke gedachte lijkt dat wij de Heer tegemoet zullen gaan *in de lucht*, wordt dit misschien wat begrijpelijker als wij inzien dat dat niet gebeurt met het lichaam zoals wij dat nu nog hebben. Nadat Paulus in 1Kor.15:35-49 vertelt met wat voor lichaam de doden worden opgewekt, vertelt hij vanaf 15:50 iets nieuws, een geheimenis. Hier gaat hij namelijk praten over het lichaam van die mensen die nog *niet* zijn gestorven als de Heer komt: (15:51-53)

'Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen.'

Dit lichaam zal totaal anders zijn dan het lichaam dat wij nu kennen. In Fil.3:20-21 zegt Paulus:

'Want ons burgerschap is in de hemelen, waaruit wij ook de Redder verwachten, de Here Jezus Christus, Die ons lichaam van vernedering zal veranderen zodat het gelijkvormig is aan Zijn lichaam van heerlijkheid ...'

Voor dit lichaam is het zonder meer mogelijk Hem tegemoet te gaan in de lucht, net zoals het voor de opgestane Heer mogelijk was ten hemel te varen.

Conclusie:

- a. De grote verdrukking heet ook wel Jakobs benauwdheid en gaat dus niet ons, maar Israël aan.
- b. Gods toorn over de natiën wordt pas uitgegoten als de 'opname' van de gemeente achter de rug is. Ook deze toorn maken wij dus niet mee.

Meer kennis nodig.

Hoewel de Tessalonicenzen Paulus' antwoord leken te begrijpen, kwamen er al snel nieuwe berichten over verwarring in die gemeente. Dat was ook niet verwonderlijk. De gelovigen werden nog steeds vervolgd (2Tess.1:4). Hierdoor gingen sommigen denken dat de grote verdrukking was aangebroken en de dag des Heren al was begonnen. Zij voelden zich hierin gesteund door één of meer brieven, die door Paulus geschreven zouden zijn (maar in werkelijkheid vals waren).

Paulus schrijft daarom zijn 2e brief aan deze gemeente. Dat het met hun *verwachting* (hoop) nog steeds niet goed zat blijkt al uit vers 3, waar Paulus dankt voor hun geloof en liefde, maar niet voor hun 'hoop'. Daarop gaat hij in hoofdstuk 2 uitgebreid in. Hiermee bewijst hij als het ware dat de dag des Heren nog niet aangebroken kán zijn. De dag des Heren begint namelijk met de komst (aanwezigheid) van de Heer Jezus Christus voor ons en onze vergadering met Hem (in de lucht) (vs.1). Hierover had Paulus in 1Tess.4 al duidelijkheid gegeven. Maar nu toont hij aan dat zij zich niet in de grote verdrukking kúnnen bevinden, door te vertellen wat er allemaal in die dag des Heren zal gaan gebeuren:

dag van de mens (vergelijk 1Kor.4:3)

- a. Het geheimenis van de wetteloosheid is al lang in werking (vs.7).
- b. Er is iets dat de mens der wetteloosheid weerhoudt om zich te openbaren (vs.6).
- c. Wat hem nu nog weerhoudt om zich te openbaren zal verwijderd worden (vs.7)

dag van de Heer (Zach.14:1-7; Matt.24; Joël2:31)

- d. Pas dan zal de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren en zijn godslasterlijke werk doen (vs.3,4,8a).
- e. Diens komst (aanwezigheid) zal gepaard gaan met allerlei (satanische) krachten, tekenen en bedriegelijke wonderen en met verlokken- de ongerechtigheid (vs.9,10).
- f. Zij die later om zullen komen en niet gered zullen worden, zullen de leugen geloven omdat God hun een dwaling zendt (vs.10,11).
- g. De wetteloze zal door de Heer worden gedood bij het verschijnen van Zijn aanwezigheid (vs.8),
- h. en allen die de waarheid niet hebben geloofd en een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid zullen worden gericht (vs.12).

Maar de heiligen uit Tessalonica (én allen die geloven in Christus) hoeven niet bang te zijn voor de vreselijke beproeving die op de aarde zal komen, want God heeft hen geen misleiding gezonden, maar Hij heeft aan hen vanaf het begin 'voorkeur gegeven' tot **redding** door het geloof aan de waarheid en tot het verkrijgen van de **heerlijkheid** van onze Heer Jezus Christus (vs.13).

Wie is de 'weerhouder'?

Paulus zegt dus eigenlijk: *'Jullie kúnnen je helemaal niet in de dag van de Heer bevinden, want dan hadden jullie stap 'd' en 'e' moeten zien gebeuren.'*

Bovendien: er is iets dat de wetteloze ervan weerhoudt zich te openbaren. Wie of wat is die 'weerhouder' precies?

De 'weerhouder' kan eigenlijk alleen maar bestaan uit de heiligen die op aarde zijn. Samen vormen wij op dit ogenblik het lichaam van Christus. Dit zorgt ervoor dat de afval wordt tegengehouden en de wetteloze zich niet kan openbaren. Het gaat niet zozeer om afval van het geloof, want de gelovigen zijn al weggenomen voordat de afval kan beginnen. Maar meer om een afval door ongelovigen van God. Hoe kan dit?

De wereld erkent tot op zekere hoogte dat er een God bestaat (Rom.1:20). Vooral door de aanwezigheid van grote 'christelijke' instellingen (kerken, enz.) is de wereld bekend met het bestaan van God, hoewel miljoenen christenen niet veel meer van Hem weten dan Zijn Naam. Toch zijn er overal gelovigen, die Hem wél dienen en samen het Lichaam van Christus vormen. Zij maken overal in woord en daad Gods wil bekend en verhinderen dat de gemeenschap om hen heen ongehindert openlijk 'afstand neemt' (letterlijke vertaling voor 'afvallen') van God. Maar op het moment dat zij zijn weggenomen, kunnen de naamgelovigen het 'afstand-nemen' van God zonder weerstand verder doorvoeren. Dat is wat de wetteloze nodig heeft om zich te kunnen openbaren en te laten zien dat hij god is.

Het feit dat de Tessalonicenzen nog op aarde waren toen Paulus hun zijn brief schreef vormde dus het levende bewijs dat de dag des Heren nog niet was begonnen. Als die dag eenmaal aanbrak, zouden zij daar niet meer bij zijn.

Ons gedrag: niet 'ongeregeld'!

Ook wij leven nog steeds in de tijd dat God met de wereld omgaat in genade en verzoening en niet in toorn. Wij verwachten net als Paulus de aanwezigheid van de Heer als wij Hem tegemoet gaan in wolken in de lucht. Dat heeft grote gevolgen voor het gedrag dat God van ons verwacht. Als 'weehouder' verwacht Hij van ons dat wij wandelen waardig der roeping waarmee wij geroepen zijn (Ef.4:1).

Wat betekent dat dan precies? Ook dat kunnen wij terugvinden in de brieven aan de Tessalonicenzen. In 1Tess.4:1-9 spreekt Paulus over over de verhouding man-vrouw; een bijzonder belangrijk gedeelte voor wie de echtgenoot zoekt die God voor hem of haar heeft bestemd! Daarnaast spreekt Paulus over de broederliefde en de noodzaak om rustig je werk te blijven doen om zelf in je eigen onderhoud te voorzien.

In 1Tess.5:12-22 spreekt Paulus de gemeente te Tessalonica en ons aan met 14 vermaningen voor de dagelijkse praktijk. De eerste 7 regelen de verhouding tot onze naaste; de laatste 7 onze eigen verhouding tot God. Dit gedeelte geeft een bijzonder belangrijke samenvatting van Gods wil voor onze dagelijkse wandel!

Ook in de 2^e brief geeft Paulus enkele vermaningen voor onze wandel. Vooral in 3:6-15. Hier gaat het bijvoorbeeld over broeders die zich 'ongeregeld' gedragen. Dit woord is nauw verwant met, maar in betekenis tegengesteld aan het woord 'onderschikking'. Wie zich ongeregeld gedraagt, onderschikt zich dus niet aan de wil van God. Bijvoorbeeld door niet voor zijn eigen onderhoud te werken, maar te leven op kosten van anderen. Aan dergelijke 'broeders' moeten de Tessalonicenzen zich onttrekken – en wij ook (vs.6-12). Ditzelfde geldt trouwens voor ieder die naar Paulus te luisteren. Met zo iemand moeten wij niet omgaan in de hoop dat hij hierdoor tot inkeer zal komen.

Paulus sluit de brief af met een geweldige zegenwens:

'De genade van onze Heer Jezus Christus zij met jullie allen!'